

Pang után Tasziló gróf

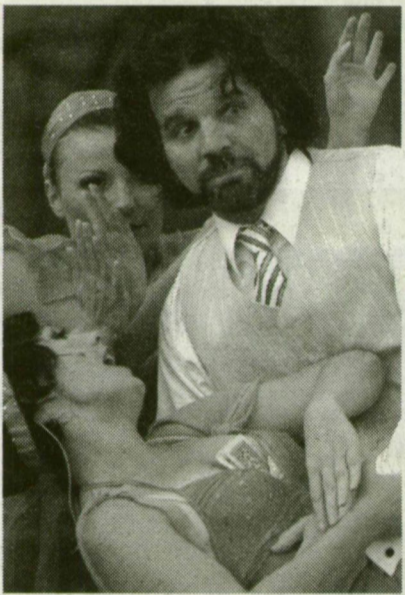
Pang miniszter volt a Turandotban, most pedig Taszilóként tér vissza a Marica grófnőben Nyári Zoltán, aki operett- és operaénekesként is egyre sikeresebb.

MUNKATÁRSUNKTÓL

- A színpadon nem hallottunk semmit, ezért megdöbbenem, amikor a feleségem mesélte: sok nevetéssel, jól fogadta a közönség Ping, Pang és Pong humoros jelenetét a Turandotban. Sokat dolgoztunk vele, de megérte - mondja Nyári Zoltán, aki az utóbbi években párhuzamosan énekel operát és operettet.

- Mindkét műfajt szeretem, bár ma már közelebb áll hozzám az opera: abban nem kell mindig húsz centivel a föld felett lebegni, bölcsőbb is, mint az inkább érzelmes operett. A Marica grófnőben a Hej, cigány a kedvenc dalom, amit egy cséplőgépen énekelek. Ez a nóta fejezi ki legjobban azt az elnyomott sorsot, ami ellen lázadni lehet - hangsúlyozza a tenorista, aki az is elárulja: bár évek óta nyaranta két szerepet is énekel a Dóm téren, nehezen szokta meg Szeged mediterrán klímáját.

- Az utóbbi időben reggelente végigfutok néhányszor a Tisza-parton. Ezzel kicsit karban is tartom magam, és olyan érzésem van, mintha edzőtáborban lennék. Mára egészen jól átvettem Szeged nyugodtabb, lassabb, nyári tempóját. Itt nem szabad sietni, mert akkor megizzad az ember. Egyre több ismerős köszön rám ebben az egyre szebbnek tűnő városban. Rokonaim is élnek a közelben, Sándorfalván és Kisteleken; édesapám Átokháza környékéről származott el - meséli Nyári Zoltán, aki az éneklést komoly szolgáltatnak tekinti, ami mellett nem lehet napra menni, strandolni. A pihenés majd a szabadtéri után következik: feleségével Toscanába és Velencébe utaznak.

NYÁRI ZOLTÁN NAGY VIKTÓRIÁVAL
A MARICA GRÓFNŐBEN
Fotó: Frank Yvette

BONCZ ÁDÁM A NEW YORK-I MARILYN MONROE SZÍNHÁZBAN JÁTSZOTT

Profizmust tanul Amerikában

Boncz Ádám az egyetlen magyar növendéke a világhírű New York-i színiiskolának, a Lee Strasberg Színház és Film Intézetnek. Már Amerikában is átesett a színpadi tűzkeresztségen: a Marilyn Monroe Színházban játszott. A 24 éves szegedi színész nemrégiben jött haza, de ősszel visszamegy.

HOLLÓSI ZSOLT

- Nagy kihívás volt átköltözni egy másik kontinensre, pláne a világ közepébe, New Yorkba, és elkezdni a tanulást egy híres színészképző iskolában. Életem talán legjobb éve van mögöttem. A metropolisz egy fiatal számára fantasztikus, szinte a világ összes kultúrája képviselteti ott magát. Hihetetlenül sok impulzus ért. Rengeteg nagyszerű tanár tanít a Lee Strasberg Színház és Film Intézetben, többnyire olyanok, akik a Broadwayről vagy az

A metropolisz egy fiatal számára fantasztikus.

Boncz Ádám

Off-Broadwayről jöttek, előtte végigjárták ott az életüket. Óriási szakmai tudásuk ellenére alázatos, kedves emberek, a mestereink és a barátaink egyszerre, miközben tapasztalatukat szeretnék megosztani velünk. Ez a hozzáállás felszabadító volt, mertünk próba közben rosszak lenni, sohasem aláztak meg - meséli a nemrégiben nyári szünetre hazatért Boncz Ádám, aki jórészt a Nyílt Társadalom Intézet-től pályázaton nyert ösztöndíjából finanszírozza New York-i tanulmányait.

- Az iskola alapítója, Lee Strasberg honosította meg Amerikában a Sztanyiszlavszkij-módszert: minél természetesebben játszani, embert ember által és minél kevésbé teátrálisan ábrázolni. Strasberg egyedülálló módszert dolgozott ki mindezek megtanítására. Nem tudatosodott bennem, hogy az évek során Szegeden színpadi rutint szereztem. New Yorkban azonban kiderült, hogy mindaz, amit például a vígjátékról az Anconai szerelmeseket színpadra állító Megyeri Zoltántól itthon megtanultam, ott is hasznosítható. Elmentem egy válogatásra, amit Saviana Stanescu író nő tartott, aki a manapság divatos internetes társkeresésről írt darabot E-Dating címmel. Egy Off-Broadway rendezővel, Gia Forakisszal kiválasztott őt fiút és öt lányt, és az improvizációinkat is felhasználva írt ránk egy mozgásszínház jellegű, monológokkal tarkított izgalmas darabot, amit másfél hónap alatt próbáltunk be. Az abszurd játék arról szólt: milyen furcsa, hogy külön-

BONCZ ÁDÁM NEW YORKBAN, A TIMES SQUARE-EN

Fotó: DM/DV

böző félhazug profilok alapján próbálunk randevúzni, társat találni. Egy magyar származású, visszahúzódo fiút alakítottam, akinek nem nagyon megy a kapcsolatteremtés, de végül

egy csupa élet nővel akad össze - foglalja össze a darabot Ádám, aki már Amerikában is átesett a színpadi tűzkeresztségen. A 15. utcában, egy százötven személyes stúdiószínházban, a

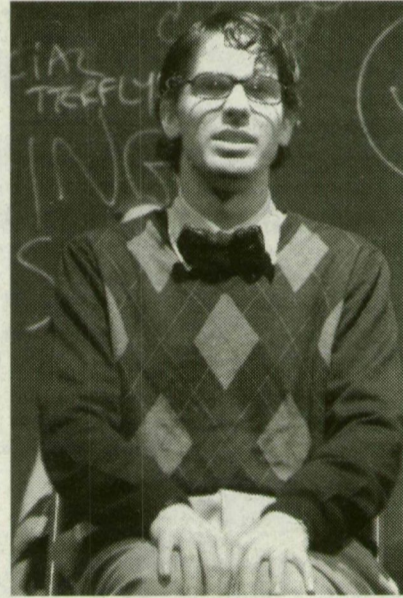
Marilyn Monroe Theatre-ben mutatták be a vígjátékot: öt előadást tartottak belőle szép sikerrel.

Ádám filmes tanárát, a több Tarantino-filmből is ismerős Paul Calderont említi, akitől a legtöbbet tanult. Egyik csoporttársa, a neves lengyel színésznő, a 28 éves Anna Mucha, aki a Schindler listájában is szerepelt. New Yorkban persze nem nehéz hírességekkel összefutni: egyik reggel, amikor kilépett az utcára, egy forgatásba csöppent, a sarkon a rendező, Woody Allen állt. Úgy meglepődött, hogy megszólítani sem merte.

- Az a tervem, hogy sok élmény, impulzus érjen, máris megvalósult. A nyarat itthon töltöm, ősszel megyek vissza a második tanévre. Nem tudom még, utána mihez kezdek. Az biztos, ez az iskola profizmusra, szorgalomra, munkára tanít. Amerikában óriási a verseny, egy meghallgatásra több száz jelentkező is elmegy. Szívesen hazajönnek, mert itt is jó feladatokat lehet kapni, ugyanakkor New Yorkban is egyre több a barátom, ott mintha kiegyensúlyozottabb, jókedvűbb lenne a világ.

Napi kapcsolatban

- Szörnyű volt, amikor megkívántam, de nem tudtam enni egy jó marhapörköltet, nem ihattam egy fröccsöt. Hiányzott az úszóház és a Dóm tér is - beszél Ádám a honvágy fokozatairól. - A családdal és Szilágyi Annamáriával napi Skype-kapcsolatban voltam. Óriási segítség az internet, hiszen előben látjuk-halljuk egymást a számítógép és a webkamera segítségével. Annamari mindig informált a színházi pletykákról is, olyan volt, mintha a Story magazint olvasnám. Naponta tájékoztam Szegedről a delmagyar.hu-ról, a VTV honlapjáról pedig még a Dömötör-gála közvetítését is megnéztem.

KÜLFÖLDI KIÁLLÍTÁSOKRA IS GYAKRAN VISZI ÚJ ALKOTÁSAIT CSÍKY LÁSZLÓ
ORVOS-SZOBRÁSZ

Fotó: Tésik Attila

600 portré- és karikatúraszobor

Szeptemberben Kanadában, jövőre pedig Írországban lesz önálló kiállítása a szentesi Csíky Lászlónak, akit Kínába is hívtak megint. Az orvos-szobrász elmúlt fél éve a külföldi bemutatkozásra való felkészülés jegyében telt, miközben becsülettel ellátta a beteget is.

BALÁZSI IRÉN

A szentesi Csíky Lászlónak az orvoslás a hivatása, amelyet becsülettel lát el. A szobrászatot viszont a szerelmének említi az alkotó, a kapcsolatuk 1989-ben kezdődött. Ennek gyümölcseként eddig 600 portré- és karikatúraszobor született. Az utóbbi fél évben főleg ír és kanadai személyiségek megformálására koncentrált. Még tavaly kapta a felkérést a jövőre esedékes írországi kiállításokra, amelyekre „csodálatos anyag” jött össze. Oda szánja például a Nobel-díjas G. B. Shaw- és Becket-portrészobrát, de vi-

szí majd az ír köztársasági elnökről készített alkotását is.

Újabb megtiszteltetések is érték Csíky Lászlót. Szeptemberre ismét hívták Kínába, ahol - mint arról beszámoltunk - meghódította a világkiállítás közönségét, miként tette ezt számos országban rendezett bemutatóin. Csakhogy kínai barátaihoz most nem tud menni, mert ugyanabban az időpontban Kanada második legnagyobb városában, Montrealban várják az alkotót. Erre az önálló kiállításra csak két hónappal ezelőtt kérétek fel, ám már megformázta a miniszterelnököt, a házelnököt, a település főpolgármesterét, világhírű művészeket és más személyiségeket. Montrealban egyébként 25 alkotással mutatkozik majd be.

Itthon mintha kevesebb babér teremne neki - mondjuk az alkotónak. Lakóhelyén ugyanis a megrendeléseket egyre-másra más települések művészei kapják. - Átnézek a határokon,

nem bánt ez engem - jegyzi meg rezignánsan. Annak viszont örül, hogy a szentesi magángyűjtők körében népszerűek a művei. A polgármestert is karikírozta már, Szirbik Imre feleségének mindenesetre tetszik a szobor.

Az utóbbi évek kiélezett politikai küzdelmei közepette azért nagy dolognak számít, hogy Csíky Lászlót tavaly egyhangú szavazással választották meg a képviselők a város díszpolgárává - jegyeztük meg. Így reagált rá az orvos-szobrász: - Szentesen nagyobb dolog díszpolgárságot kapni, mint Kossuth-díjat Magyarországon. Kő Pál szobrászművész egyébként már felterjesztette őt Kossuth-díjra. Sokan megkérdezik újabban a 66 éves alkotótól, hogy Szentesen miért nincsen állandó tárlata. Bevallása szerint ő szeretné a keze nyomát érett szobrászként a városra hagyni. Nem azt várja, hogy az alkotót ismerjék el, hanem a munkásságát.